

Direcció, administració, publicitat i vendes:
 Av. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001-València.
 Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
 1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
 Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
 07001-Palma de Mallorca.
 Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
<http://www.eltemps.net>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Redacció de València: Núria Cadenas, Miquel Calvet,
 Juli Capilla (*Coordinació i llibres*), Víctor Maceda,
 Rosanna Melià, Joan M. Oleaque i Xelo Tortosa
 (*Secretària de redacció*).

Redacció de Barcelona: Bàrbara Amorós, Lluís
 Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Milian, Enric
 Rimbau i Gemma Morales (*Secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*Correcció
 lingüística*), Miquel Benítez (*Escàner i imatge*),
 Vanessa Prieto (*Maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Cañís, Albert
 Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià
 Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferrí, Pere Gimferrer,
 Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere
 Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch,
 Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pere Codonyan (Catalunya Nord),
 Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Marquès (Menor-
 ca), Anna Sàez (Lleida), Àlvar Valls (Andorra), Gui-
 llem Xacon (Franja de Ponent).

Col·laboradors: Gemma Aguilera, Antoni Albalat,
 Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa
 Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas,
 Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran
 Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera,
 Laia Climent, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines,
 Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi
 Finestres, Manuel García, Josep Gifreu, Xavier
 Graset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite Insa, Gani
 Jakupi, Salah Jamal, Miquel À. Limón, Jordi Llavina,
 Iban L. Llop, Josep Maria López Llaví, Josep-Vicent
 Marquès, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdú,
 Montserrat Minobis, Alexandre Muns, Gustau
 Muñoz, Joan Nebot, Ricard Peris, Carles Pont, Joan
 Roura, Xavier Rubert de Ventós, Ferran Sáez Mateu,
 Eduard Sanjuan, Jordi Sebastià, Màrius Serra, Rosa
 Solbes, Marc Soler, Antoni Strubell, Jordi Tejel,
 Josep-Maria Terricabras, Felip Tobar, Alicia Toledo,
 Lourdes Toledo, Matthew Tree, Xulio Ricardo Trigo,
 Manuel Valencia, Sergi Verger, Vicenç Villatoro,
 Jordi Zamora.

Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina
 Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente
 A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi
 Play, Marc Vila.

Disseny: Enric Satué.

Foto portada: Gina Calvet.

Arxiu: Jesús Prats (*Fotografia*), Rosa Serrano
 (*Documentació*).

Publicitat i promoció: Salva Martínez i Pepa
 Aïds (València). Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido,
 Pere Ribalta i Cristina Torras (Barcelona). Tel.: 932
 384 262.

Subscripcions: Quica Sena.

Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí
 i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.
Dipòsit legal: V-853-1984.

Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
 (S'hi inclouen les despeses de transport)

*Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap
 mitjà, ja siga mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica,
 de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.*

De la victòria per majoria aclaparadora de Joan Laporta a la presidència del Futbol Club Barcelona el passat diumenge 15 de juny se n'han volgut apropiar ràpidament, tant CiU com el PSC. Per als uns Laporta representa el mateix canvi que Mas ha fet al seu partit; per als altres el canvi no és d'edat sinó de projecte i, per tant, és més semblant al que podria fer Maragall si guanya les eleccions a la tardor. Tant en un cas com en l'altre és un greu error fer aquest tipus de comparacions, i denota una manca de comprensió del fenomen. La victòria de Laporta al que en tot cas es pot assemblar és a la victòria de Jordi Porta a la presidència d'Òmnium, en què un equip de gent jove amb un projecte nou i engrescador ofereix alternatives a l'estancament. En el cas de Laporta es tracta d'un equip de professionals molt qualificats, però connectats amb una generació jove, filla dels seixanta, arrelada a la societat i, sobretot, que no arrossega els complexos i els condicionants de la generació marcada pel franquisme i la transició. És una generació que assumeix la seua catalanitat sense romanticisme ni autoodi, ans al contrari, amb una normalitat absoluta, i més mirant al futur que no pas al passat. Mirant Catalunya i els Països Catalans, però també amb l'ull posat a l'exterior, un exterior que en cap cas s'acaba a les fronteres d'Espanya. És una generació que en molts casos s'ha allunyat dels partits, però no de la política, és a dir que no es deixa endur per l'exercici naïf de considerar-se apolítica. I encara una altra característica no menys important. Aquesta generació no planteja el seu projecte de país, de club o d'organització, en contraposició a un altre país, un altre club o una altra organització. Té un projecte propi, que no necessita crear-se a la contra de ningú, i precisament això és el que el fa més fort i més independent.

És una generació que fa uns anys que té ganes de dir-hi la seua, que coneix la societat des de baix, i, com diu Laporta, vol dedicar la seua maduresa professional al país. Fins ara, però, els partits i les elits dirigents d'aquest país els han negat el pa i la sal. També en això és exemplificador el cas Laporta, ja que no era el preferit, i fins al darrer moment va tenir en contra la majoria de mitjans de comunicació així com els dirigents del país. Pesos pesants com Miquel Roca o Salvador Alemany semblava que eren l'esquer pel conservadorisme culé i altres suposades formes de seny. Però els resultats de les eleccions van demostrar de manera abassegadora que la societat no es conforma amb noms i vol projectes rigorosos i engrescadors, però sobretot nous. Que vol seny, però també vol rauxa, que és el binomi que en realitat conforma el catalanisme.

Un dels compromisos de Joan Laporta i d'aquesta generació desacomplexada és recatalanitzar el club, i fer-ho així, sense complexos. I això passa, entre altres coses, com va dir el mateix Laporta, per aconseguir un club que pugui representar amb orgull els catalans a l'exterior, així com per tenir una atenció especial a socis i simpatitzants valencians i balears, que no són ni eren pocs. Cal recordar que fins ara, per exemple, el Barça dividia el món de les penyes en les del Principat i la resta del món, i a més la llengua de les trobades internacionals de penyes era el castellà. Tot això i altres coses han de canviar, en aquesta modernització que ha promès Laporta.

Als nostres lectors

Des de finals dels anys 60, els homosexuals del món celebren el dia de l'orgull gai. A casa nostra, això succeeix des de finals dels 70, gràcies a la iniciativa del moviment homosexual de Barcelona. Han passat molts anys que han vingut acompanyats de l'establiment de la democràcia i d'una voluntat europeista que obliga a tenir la ment oberta envers les opcions sexuals distintes a les majoritàries. Ara bé, la comercialització de l'estereotip "gai" pot resultar més contraproductiu que no integradora, ja que promou un tipus d'homosexual obsessionat per l'estètica i la vida alegre, però aliè a la reivindicació. I cal no oblidar que el fet homosexual és considerat, i això en les societats més tolerants, com una condició incòmoda. En la resta de països, els menys desenvolupats, els gais són menyspreats, agredits, empresonats i fins i tot assassinats. Per això és més necessària la reivindicació que no el fet d'acudir al gimnàs o comprar roba de Gucci.

Joan M. Oleaque, redactor

SENSE COMPLEXOS